

Kaapista ulos ja pillereistä eroon

Teatteri

Legioonateatteri: Kaappilapsia

Ohjaus: Virpi Koskela

Lavastus: Rami Hirvonen, Jani Moilanen, Ville Eskola, Jyri Piekäinen ja työryhmä

Valot: Rami Hirvonen

Rooleissa: Laura Järviluoma, Kimmo Kallonen, Anneli Pursiainen, Saana Mäkiranta, Tanja Nykänen, Kari Lanne, Marjukka Kallio, Jyri Piekäinen ja Krista Yrjölä

Ensi-ilta: 12.5. Legionateatterissa. Seuraava esitys 18.5.

Legioonateatterin viime syksynä taipaleensa aloittaneen uuden ryhmän esikoisesitys, psykiatrista hoitoa kritisoiva *Kaappilapsia* olisi helppo mitätöidä.

Nuorten kokemattomien harastajien näyttelijäilmaisu on paikoin kömpelöä, näytelmä on rakenteellisesti ohut ja tarinassa väikkyä välillä vähän kiusallisen yksiviivainen idealismi, joka ei välttämättä ota huomioon mielisairaanhoidon realiteetteja.

Virheiden yksipuolinen kirjaaminen ei kuitenkaan tee oikeutta

legioonalaisille. *Kaappilapsia* nimittäin onnistuu pitämään katsojan pihdeissään.

Mielenterveysongelmia arkipäiväistävä, erilaisuuden hyväksymistä korostava esitys on yhtä aikaa rankka ja hauska.

Nuorten tekijöiden tarttuva yhteisöllisyys, intohimoinen läsnäolo ja palava halu sanoa vievät mennessään.

■ ■ ■

Tarinan näyttämönä on psykiatrin osasto 6B, jossa taustoiltaan monenkirjavat potilaat rauhoitetaan päivittäisillä pilleriannoksilla.

Osastolla marssitaan pelolla johtavan psykiatrin tahtiin. Hänen panoksensa psykiatrisen hoidon kehittämiseen on kaappihoito. Siinä potilas suljetaan pimeään koppiin. Psykiatri arvelee, että se on Nobel-palkinnon arvoisen idea.

Kaikki muuttuu, kun raiskauksen uhriksi joutunut, herkästi aistiva Anna tulee taloon ja ryhtyy vastustamaan perinteisiä hoitomuotoja.

Legioonateatterin tarina on jonkin verran velkaa **Ken Keseyn**

ja **Milos Formanin** *Yksi lensi yli käenpesän* -elokuvalle, vaikkei mistään jäljentämisestä kyse olekaan.

Filmiä ja *Kaappilapsia* rasittaa sama ongelma. Hyvät ja pahat erotellaan vähän turhan osoittelevasti. Se johtaa romantisointiin, joka vie uskottavuutta. Silti tragikoominen ote pitää kokonaisuudessaan yllättävän hyvin.

■ ■ ■

Olen usein pohdiskellut Legionateatterin katsomossa amatööriryiden ja ammattilaisuuden raja-aitoja näyttelijäntyössä. Hyväntahtoinenkaan ei voi väittää, että Yliopistonkadun kellaritilan näyttämöllä esiintyy näyttelemisen maistereita, jotka hallitsevat tekniikan suvereenisti. Silti legioonalaisten esitykset onnistuvat koskettamaan enemmän kuin monet pinnalta ehyet ammattiteattereiden esitykset.

Ehkä syynä on se, että Legionateatterin rujonkaruissa, mutta samalla paikoin humoristisissa teksteissä on aina ajattelemaan pakottavaa asiaa.

Matti Wacklin

Voiko raiskauksen antaa anteeksi? Anna (Laura Järviluoma) ja Jakke (Kimmo Kallonen) pohtivat syviä.